

1) W art. 4 pkt. 1) ust. 3 po wyrazach „została przerwana” dodaje się wyrazy „przed 1 grudnia 1918 r.”.

W pkt. 6) tegoż artykułu wyrazy „kwartalnych i do 95% przy ratach miesięcznych” zastępuje się wyrazami „kwartalnych, do 95% przy ratach miesięcznych i do 90% przy ratach tygodniowych”, wyrazy „opiewa” zastępuje się wyrazami „pierwotnie opiewała”, a ostatnie zdanie tego punktu skreśla się.

W pkt. 8) tegoż artykułu po wyrazach „podlegały unieważnieniu” dodaje się wyrazy „przed 1 grudnia 1918 r.”.

W pkt. 9) tegoż artykułu dodaje się na końcu tabeli kursów, jako ostatni wiersz: „1922 — 1924 według kursów, podanych w pkt. 11)”.

Do tegoż artykułu dodaje się pkt. 11) o brzmieniu następującem:

„11) Należność z umów, zawartych po roku 1921, oblicza się według zasad, podanych w punktach poprzednich, z tą różnicą, że do sumy ubezpieczenia lub renty, bez względu na rok zawarcia umowy, oraz do składek, bez względu na daty ich wpłacenia, stosuje się przy przeliczowaniu następujące kursy:

1.000.000 marek polskich	— 0,56	zł
10.000 koron	— 0,73	zł
1.000.000.000 marek niemieckich	— 0,00123	zł”.

2) W art. 7, ust. 3 wyrazy „W przypadkach uznania przez komisarza roszczenia za wygasłe” zastępuje się wyrazami „W przypadkach oddalenia roszczenia przez komisarza lub uznania go za wygasłe”.

W ust. 4 tegoż artykułu po wyrazach „wytoczonego z powodu” wstawia się wyrazy „oddalenia lub”.

3) W art. 9 dodaje się na końcu artykułu zdanie: „Sumy, nie podjęte z depozytu sądowego w ciągu lat 10, przechodzą na własność Skarbu Państwa”.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu i Ministrowi Sprawiedliwości, każdemu z nich we właściwym mu zakresie działania.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

170.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 22 marca 1933 r.

w sprawie zapewnienia czasowych mieszkań i pomieszczeń dla zwolnionych robotników rolnych.

Art. 1. (1) Robotnicy rolni, których umowy o pracę ustają z dniem 31 marca danego roku i którzy do tego terminu zajmowali na podstawie tych umów stanowiące część ich uposażenia mieszkania służbowe i przynależne do tych mieszkań ich pomieszczenia, nie mogą być usunięci z tych mieszkań i pomieszczeń do dnia 31 maja tegoż roku, o ile na ich miejsce nie zostali najęci inni robotnicy.

(2) Jeżeli na miejsce zwolnionego robotnika rolnego został najęty inny robotnik, mający zająć mieszkanie zwolnionego, a dany pracodawca posiada inne wolne mieszkanie robotnicze, powinien on zwolnionego robotnika na czas do 31 maja ulokować w wolnym mieszkaniu.

(3) Obowiązek pracodawcy pozostawienia zwolnionego robotnika w zajmowanym przez niego mieszkaniu, względnie ulokowanie takiego robotnika w innym wolnym mieszkaniu nie stwarza między stronami stosunku najmu mieszkania, wobec czego nie ma w tym przypadku zastosowania ustawa z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 406).

(4) Wysokość odszkodowania za wskazane w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu mieszkania i pomieszczenia nie może przekraczać 5 złotych miesięcznie.

Art. 2. (1) W przypadku, gdy pracodawca z powodu najęcia nowych robotników rolnych nie posiada wolnych mieszkań robotniczych, nie może on sprzeciwić się zamieszkaniu zwolnionych robotników przez okres czasu od 31 marca do 31 maja razem z robotnikami, zatrudnionymi u niego, o ile ci na to się zgodzili.

(2) Postanowienia ust. 3 art. 1 mają w tym przypadku odpowiednie zastosowanie.

Art. 3. (1) Postanowienia art. 1 i 2 nie mają zastosowania w następujących przypadkach:

- jeżeli umowa o pracę została rozwiązana na życzenie robotnika;
- jeżeli robotnik posiada lub otrzyma inne mieszkanie;
- jeżeli robotnik otrzymał stałe zatrudnienie u innego pracodawcy;
- jeżeli umowa została wypowiedziana we właściwym czasie wskutek dopuszczenia się przez robotnika względem pracodawcy czynu karalnego, w myśl kodeksu karnego, względnie jeżeli robotnik dopuścił się takiego czynu w okresie wypowiedzenia.

(2) Jeżeli robotnik, korzystający z uprawnień przewidzianych w art. 1 i 2, dopuścił się czynu, wy-

mienionego w pkt. d) niniejszego artykułu, wówczas traci on te uprawnienia.

Art. 4. (1) Ustawa niniejsza obowiązuje do dnia 31 maja 1934 r.

(2) Rada Ministrów jest władna przedłużać moc obowiązującą ustawy niniejszej.

Art. 5. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom: Opieki Społecznej, Rolnictwa i Reform Rolnych, Sprawiedliwości oraz Spraw Wewnętrznych.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze całej Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

171.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 24 marca 1933 r.

o zatwierdzeniu zmian statutu Banku Polskiego.

Art. 1. W myśl art. 12 statutu Banku Polskiego (załącznik do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 966)), zatwierdza się uchwałę Zwyczajnego Walnego Zebrania Akcjonariuszów Banku Polskiego z dnia 9 lutego 1933 r., dotyczącą zmian artykułów: 5, 6, 7, 8, 9, 10, 16, 18, 26, 50, 51, 52, 53, 55, 58, 63 i 78 statutu Banku Polskiego.

Tekst zmienionych artykułów podaje się jako załącznik, stanowiący integralną część niniejszej ustawy.

Art. 2. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia statutu Banku Polskiego (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 113, poz. 966) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 października 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 548), ustawą z dnia 19 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 883), ustawą z dnia

17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 222) oraz niniejszą ustawą.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Załącznik do ustawy.

Tekst zmienionych artykułów statutu Banku Polskiego.

Art. 5.

Akcje Banku są imienne lub na okaziciela. Każdą wydaną akcję imienną wpisuje się do prowadzonej przez Bank księgi akcjonariuszów z oznaczeniem imienia i nazwiska, miejsca zamieszkania i zawodu właściciela.

Począwszy od 1 kwietnia 1934 r. Bank wydawać będzie bezpłatnie, wzamian za akcje pierwotnego wzoru, akcje nowego wzoru, opatrzone numerami porządkowymi, pieczęcią Banku i podpisami Prezesa i Naczelnego Dyrektora. Podpisy mogą być wykonane sposobem graficznym.

Akcje imienne nowego wzoru mogą być wydawane jedynie w odcinkach zbiorowych nie niższych od 25 akcji. Akcje na okaziciela nowego wzoru będą wydawane w odcinkach po jednej akcji lub, na podstawie uchwały Rady Banku, w odcinkach zbiorowych.

Art. 6.

Do każdej akcji nowego wzoru dołącza się arkusz kuponowy na otrzymywanie dywidendy w ciągu lat 20 oraz talon, za którego zwrotem po upływie lat 20 wydaje się nowy arkusz kuponowy i nowy talon. Na talonie oznacza się numer akcji, na kuponach zaś numer akcji oraz lata w porządku kolejnym. Kupony i talony winny być opatrzone graficznie wykonanym podpisem Naczelnego Dyrektora.

Art. 7.

Przeniesienie akcji imiennej następuje na mocy cesji.

Wpisanie zmiany własności akcji imiennej w księdze akcjonariuszów wymaga ponadto zgody Prezesa Banku.

Akcjonariusz otrzyma oddzielny dowód, stwierdzający, że na zasadzie zgody Prezesa Banku został zapisany do księgi akcjonariuszów. Dowód ten nie może być cedowany i winien być zwrócony Bankowi z chwilą sprzedania akcji.